

רביינו חננאל

אלא ש"מ נברך עדיף. לנו דוקה עדיף מלהי כי סדרי יי'נו וудין
קיינו חסוכו כי מכו קיקיטל עזיף ו"ס עדיף כ' לחצטו מוקומן
(ר' מם), ר"ל לתקיעת חסוכו והן נצטנו מפי ה'ג' וס' קול מל
נברך חסוכו כמו צרכו ולפיכך לנו יי'ה ענין מן סכלן ואקונומס
ומוקד עדיף ומוי'ו מהי פפיר עדיף
כלפי: **על** המוזון הר' וזה בור.
למסכם ועוד נצטן נצטן סכימ קמיהילנו
לח' נליחמיגנו גמא סום מוכיל מיזון
בג' מון יט סלטת נצטנו:
אמר רבא הילכה בר"ע. פירש
ר' י"ח דסכי קי"ל ואלה נצ'ן צין
בעשלש נצ'ן דמלה ע"ל קממון צרכובן חומל
נכרך לאליינו ע"ל קממון חקלכנו הצל
כג' ג' נל' זעיר ע"ל קממון לדמלו נעליל
ווס' בעשליש לה' לח' ר'ויה לאכילה
על קממון פלסטות ציד'ו וטומול וצובו
קמי'ו: **שלאשה** שישבו לאבוי
באחד. ק' נצ'ן ע"ל פ' שאסו מלקון צכל
כלל מהר ווחוד חולן מכךו הני
רטהן נילתקן כלמלה מה' ע"ל פ' שאסו
מלקון בכליות וס' ל' לח' זיך ור'ו
ויל' מל' מילקס חותם וויאן לפ' ס
ה' נצ'ן רצחן נילתקן:
אבל או אקרימו ואומניון עלי'יו
בדותיתיו. פ' טהילן כל
המד מטבח' וטפסיק לטפס טקיין
מקז'ין עמו עד סון לדתמה נעליל
(ר' מם) פ' למ' חותם זמן מעילקס
כלמלה פטוריין מן טמיון ולטהין (ר'
עם'ה ימלהך ולס' ג' פ' לייט ק':
חסמ'ת'ו

אמון אלא בגין דיליכא שם שמיים אבל בשורה דאייכא שם שמיים מוכחא מילת
בדתנן בענין שהוא מברך לך עוניין אחריו ברוך ה' אלהי ישראל אלהי הצבאות
ושוב הכרובים על המזון שאכלנו: אחר עשרה ואחד עשרה רבוי:
הדר קתני במאה אומר באף אומר ברבו אלמא אמר רב יוסף לא קשיא הא
". יוסי הגלילי הא ר' דתנן ר' יוסי הגלילי אמר לפ' רוב הקהל הם מברכין
שנאמור במקהלהם ברכו אלהים: א"ע מה מצינו בבית הכנסת וכו': ור' ע'
האי קרא דרבוי יוסי הגלילי מי עבד ליה מיבעי ליה לכרתנאי "היה ר' מאיר
אומר מניין שאפי' עוכרין שבמען אמרו שורה על הים שנאמר במקהלה
ברכו אליהם ה' מוקור ישראל ואיזיך מוקור נפקא אמר רבא הלכה בר' ע'
ביביא ורב חמא בר בווי אקלעו לבני ריש גלוותא קם رب חמא וכא מהדר אבי
מאה אל' רבניתה כי אמר רבא הלכה בר' ע' אמר רבא כי' אלכין
יפתחה כי ריש גלוותא מברכין נ' וליברכו נ' שמע ריש גלוותא ואיקפער
ניפקו בברכתה דריש גלוותא איידי דאוושו כ' ע' לא שמעי אמר רבא
תוספהה יני נ' דרבבי רפתא בהדי הדרי וקדים חד מיניהם וביריך לדעתה
איןון נפקין בזמון דידיה איהו לא נפיק בזמון דידחו ולפי שאין זמנו למפרען:
". שמעיאל אומר: רפהם בר פפא איקלע לבני כנישתא דאבי ניבר קם קרא
סמספרא ואמר ברכו את ה' ואשתוק ולא אמר המבורך אוושו כ' ע' ברכו את
הווג עלמא רבבי ישמעאל: מתני נ' שאללו כאחת אין רשותן ליחלק
כון ד' וכן חמשה ו' נחלקי עד עשרה ועשרה אין נחלקי עד כ' שתי
חברותיו שהיו אוכלות בבית אחד בזמנם שמקצתן רווין אלו את אלו הרי
אלו מטרפין לזמן ואם לאו מומני לעצמן ואלו מומני לעצמן אין
מברכין על היין עד שיתן לתוכו מים דברי ר' אליעזר וחכ' א' מברכין:
גמ' מאו קמ' ל' תנינא הרא ימינה נ' שאללו כאחת הייין למן הא קמ' ל'
ני ה' דאמר רבבי אבא אמר שמואל נ' שישבו לאכול כאחת ועדין לא
אכלו אין רשותן ליחלק ל' א' אמר רבבי אבא אין אמר שמואל וכי קתני נ'
ששבו לאכול כאחת ע' פ' שכל אחד ואחד אוכל מכבورو אין רשותן ליחלק
אי נמי כי ה' דרב הונא אמר רב הונא נ' שבאו מג' חברות אין רשותן
לייחלק אמר רב חסדא והוא שבאו מג' חברות של נ' בני אדם אמר אמר רב בא
ולא

כלון: עד עארה. ה' כל נטלה ה' נמליקיס דה' מילמייניז'ו לא' צומון נוכלה קאקס עד ציאו עטאליס וו' יאלקו ה' ליאו נ' קמי צבוקום: גמ' ג' צאנו גאנלאט צבוקום. וכדממייס לכ' חמלה צב'ו מג' צ'ני לאס כבל מפורה ומילמייניז'ו ה'לו צומון וועמד מהל מל' חוריה וו' גאנלאט צבוקום. מאונטנראפו ייד צ'כדר גמ'רו קעולדן עס סלעלקוויס: נ'לן

תורה או רשות

1. מתחה והאל וברך את פולחן עבדך ליהו' לעלם
2. אונכו כי אלילם גומלך אמרץ מרים הרובך אמראלואהו
3. במקדשך ברוך אללה יי' מקדשך שיקאל:

תולין סח כו

הגהות הגרא